

عنوان مقاله:

نقش کودهای زیستی و آلی در عملکرد کمی و کیفی سویا (*Glycine max L.*) رقم ویلیامز

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 25، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه پاسبان - گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

حمیدرضا بلوچی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

علیرضا یدوی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

امین صالحی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

محمود عطارزاده - گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

چکیده با توجه به اهمیت سویا به عنوان یک گیاه روغنی با ارزش و سازگار با اقلیم ایران، این مطالعه با هدف ارزیابی اثر کودهای زیستی و آلی بر عملکرد و اجزای عملکرد سویا رقم ویلیامز به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۳ تکرار در بهار سال ۱۳۹۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه یاسوج اجرا شد. عاملهای آزمایش شامل پنج سطح کود آلی (۱۰ و ۱۵ تن در هکتار کود گاوی، ۵ و ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست و شاهد بدون کود) و دو سطح کود زیستی (عدم مصرف باکتری و مصرف باکتری برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم به اضافه کود فسفات بارور ۲) بود. نتایج آزمایش نشان داد که بیشترین عملکرد دانه و عملکرد روغن در تیمارهای ۱۵ تن در هکتار کود گاوی (به ترتیب ۴۴۹ و ۱۰۲ گرم در متر مربع) و تیمار ورمی کمپوست ۵ تن در هکتار (به ترتیب ۴۰۰ و ۶/۹۸ گرم در متر مربع) و بدون مصرف کود زیستی حاصل شد و کمترین عملکرد دانه و عملکرد روغن در تیمار شاهد و بدون کود زیستی بدست آمد. کود ورمیکمپوست ۱۰ تن در هکتار نیز باعث کاهش درصد روغن نسبت به تیمار عدم کاربرد کود آلی گردید. کاربرد کودهای آلی، تعداد غلاف در بوته، زیست توده، عملکرد دانه، عملکرد روغن، درصد پروتئین و عملکرد پروتئین را افزایش داد. در نهایت نتایج نشان داد که کاربرد ۱۵ تن در هکتار کود گاوی و ۵ تن در هکتار ورمی کمپوست می تواند موجب تولید بیشتر دانه سویا در یاسوج گردد.

کلمات کلیدی:

برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم، سویا، عملکرد روغن، کشاورزی پایدار، ورمی کمپوست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616997>

